

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ТОРБАТА С ЛЪЖИТЕ

chitanka.info

Турският хитрец Настрадаин Ходжа дошъл от Анадола в българската земя да лъже народа. Тук лъгал, там лъгал, най-сетне стигнал в Хитър-Петровото село. Срецнали се двамината хитреци на улицата до плета на поповата къща. Настрадаин Ходжа попитал:

— Ти ли си Хитър Петър?

— Аз съм — отговорил Хитър Петър.

— За тебе съм чувал, че умееш майсторски да лъжеш.

— Тъй приказват хората — навел скромно глава Хитър Петър, — и за тебе съм чувал същото.

— Ами какво правиш тука? — попитал ходжата.

— Подпирам плета да не падне.

— Искаш ли да се надлъгваме? — предложил ходжата.

— Защо не. Само че сега не мога, защото съм забравил лъжите си вкъщи. Нося ги в една торба и когато не ми трябват, ги държа окачени на стената. Ако подложиш гърба си да подпираш плета, додето изтичам до вкъщи и си взема торбата с лъжите, ще се надлъгваме.

— Иди — казал ходжата, — ама бързай!

Хитър Петър кривнал надолу, влязъл в едно кафене и си поръчал кафе, а ходжата подложил гръб, подпирал поповия плет и чакал Хитър Петра. Чакал, чакал, додето мръкнало и притъмняло. Прибрал се ядосан.

На другия ден ходжата пак срещнал Хитър Петра и се развикал:

— Абе, Петре, ти защо не дойде вчера да се надлъгваме? Нали уж отиде да си вземеш торбата с лъжите, а не се вести никакъв. Ти май че се уплаши.

— Ходжа — отвърна Хитър Петър, — каква по-голяма лъжа искаш от тая, да те накарам цял ден да подпираш дядо-поповия плет и да чакаш торбата ми с лъжите?

Ходжата си прехапал устните. Кипнал, но нищо не казал.

— Да не си се разсърдил? — продължил Хитър Петър. — Хайде да се поразходим из гората, под сенчестите дървета, покрай мечите медарници, додето ти мине, че тогава ще се надлъгваме.

Ходжата се съгласил и тръгнали. Излезли от село. Влезли в гората. Вървели полека и си приказвали.

— У нас — започнал да говори ходжата — греят две слънца. Имаме крилати магарета, а зайците снасят яйца в гнездата си по най-високите дървета.

— Хубаво лъжеш, ходжа — думал Хитър Петър, — но не ти вярвам.

— Нашата вода е суха — продължавал ходжата, — не я пием, а я режем с ножове.

— Тъй, ходжа, само че не ти вярвам!

Навлезли още навътре в гората. Превалило пладне. Огладнели.

— Да бяхме хапнали нещо — рекъл Хитър Петър.

— Какво да хапнем? — погледнал го ходжата.

— Не зная, наоколо нищо не виждам за хапване — озърнал се Хитър Петър.

В туй време се задал един чорбаджия с младо агънце на рамо.

— Вярваш ли, че мога да отнема туй агне? — попитал Хитър Петър.

— Не ми се вярва — отвърнал ходжата, — чорбаджията е едър мъж, не можеш го надви.

— Почакай малко — гледай и мълчи!

Хитър Петър се мушнал в шубраците, преварил чорбаджията и оставил едната си обувка наред пътя. След туй се завтекъл бърже напред и на стотина метра оставил другата. Чорбаджията с агнето, като стигнал до първата обувка, ритнал я с крак и си рекъл:

— Добра обувка, здрава, но защо ми е само една!

Отминал нататък. Стигнал другата обувка.

— Я, още една обувка, ще се върна да взема първата — рекъл той, снел агнето от гърба си, оставил го на полянката и тръгнал назад.

В туй време Хитър Петър, който си бил прибрал първата обувка, изскочил от шубраците, грабнал агнето и другата си обувка и пак се върнал при ходжата. Ходжата се пукнал от яд, като гледал как майсторски лъже Хитър Петър. Както и да е, заклали агнето, наръшкали огън, опекли го и седнали да ядат.

— Ходжа — проговорил Хитър Петър, — искаш ли с лъжа да те прогоня от тук, преди да си хапнал една мръвка от агнето?

— Не можеш.

— Мога.

— Хайде да видим!

— Ей сега, почакай само да посолим печеното агне. Ей там, в долчината, има солена пръст — ще ида да донеса една шепка, ще поръсим с нея агнето и сетне ще те излъжа.

— Иди, но бързай, защото съм много гладен — отвърнал ходжата и почнал да си точи зъбите за печено агне.

Хитър Петър слязъл в долчината, потулил се и подир малко се развикал:

— Олеле! Не ме бий! Не съм аз! Олеле! Ходжата ти открадна агнето! Ей го хе, горе! Иди с него да се разправяш...

Ходжата, като чул тия викове, скокнал и си рекъл:

— Оня чорбаджия с дебелия врат ще ми строши кокалите, ами я да бягам, додето не е дошъл!

Плюл си на петите и побягнал.

Хитър Петър излязъл от долчината и сам изял печеното агне.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.